

ข้อคิดวันปีใหม่

พระราชสุทธินิพนธ์

๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

P12007

ขอเจริญพรบรรดาญาติสนิทมิตรสหาย ญาติธรรม ตลอดจนขอเจริญพรท่านอุบาสก อุบาสิกา ทุกท่าน ตลอดจนท่านพุทธศาสนิกชน และพี่น้องชาวไทยทุกท่าน วันนี้ถือว่าเป็นวันสำคัญของชีวิตท่าน ใน วันหนึ่ง ในวันนี้ที่พี่น้องทุกคนได้มีโอกาสมาสโมสรสันนิบาต เรียกว่า สโมสรสันนิบาต คิดถึงอดีตชาติที่ผ่านมาแล้วหนึ่งวาระ หนึ่งปี ๑๒ เดือน จะผ่านพ้นในวันนี้ ในฐานะเราเป็นชาวพุทธและที่มานี้เป็นอิสลามก็มี เป็นคริสต์ก็มี แต่วันนี้ถือโอกาสมารับพรเหมือนกัน ถึงจะเป็นต่างชาติ ต่างภาษา ต่างศาสนาก็ถือว่าเป็นพร อันประเสริฐต่อชีวิตของท่าน พรจากบุคคลผู้มีปัญญา พรจากบุคคลผู้ควรเคารพ ควรแก่การนับถือและถือเป็นหลักปฏิบัติ ก็ถือว่าเป็นพรอันประเสริฐของท่าน ที่ท่านตั้งใจมา ณ โอกาสบัดนี้นั้น ก็ถือว่าเป็นมงคลชีวิต ไม่เสียที่ที่ได้เกิดมาในสากลโลกนี้อย่างแน่นอน ในยุคใหม่สมัยนี้ ในยุคสมัยโลกาภิวัตน์ ดีใจมากที่โลกเจริญถึงขนาดนี้ เดินไปข้างหน้าไกลแสนจะไกลตามไม่ทันแล้วที่จะต้องเสียใจ ที่เราเสียใจอยู่ข้อหนึ่งที่ตามโลกไม่ทันเสียแล้ว โลกวิบริตและแปรผัน จนตามไม่ทันแล้วเรียกว่าโลกาภิวัตน์ โลกเจริญถึงขนาดเราเดินตามไม่ทันเสียแล้ว น่าเสียใจด้วย แต่ควรจะได้ใจมากท่านสาธุชนทั้งหลายเอ๋ย พี่น้องที่รักทั้งหลายทั้งหญิงทั้งชาย ควรจะได้ใจเป็นมหามงคลชีวิตเรามาร่วมผูกมิตร มาร่วมความคิด มาผูกมิตรด้วยคุณธรรม ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ท่านจะไปรอดปลอดภัยไม่มีเสียดจัญไรแต่ประการใด ทุกท่านทั้งหลายทั้งชายมารวมความคิดกัน มาผูกมิตรด้วยคุณธรรม อย่าไปแตกแยกกันเลย จงแผ่เมตตาให้มากที่สุดในวันนี้ ให้แก่ศัตรู ให้แก่โลกที่มันเดินเอียงซ้ายเอียงขวา ให้โลกมันตรง เหมือนสายทางที่มันไม่ตรง คือเส้นทางของชีวิตสายทางขึ้นๆ ลงๆ คือพรหมลิขิตชีวิตชั้นชีวิตของท่านเดียวกันก็ขึ้นเดียวกันก็ลง เหมือนพระอาทิตย์พระจันทร์ ผลิตกันลง ผลิตกันขึ้น เดียวกันขึ้น เดียวกันวัน รวดเร็วไปมากมาย

ก็ขอพี่น้องทั้งหลายโปรดตรึงความคิดของท่านมาร่วมมิตรกันด้วยคุณธรรม อย่าไปแตกแยกแตกกันเลย พี่น้องอย่าแตกกัน สามิภรรยาจงปรองดอง ญาติพี่น้องให้เกียรติกันอย่างสูงในโอกาสอันเป็นมหามงคลชีวิตเช่นในวันนี้ โลกนี้เจริญไปไว่มากน่าเสียใจที่เราเดินตามไม่ทัน ขอให้จิตใจเจริญตามเหมือนมาร่วมคุณธรรมเช่นในวันนี้ ขอให้ท่านทั้งหลายอย่าได้แตกแยกในความคิด สามิภรรยาโปรดเป็นเพื่อนคู่คิดมิตรคู่กัน สามิภรรยาบ้านแตกสาแหรกขาด เพื่อนไม่มีคู่คิด ชีวิตไร้คุณธรรม ขอฝากต่อไปว่า ขาดน้ำเราสิ้นชีวิต ขาดคู่คิดชีวิตยังอยู่ น่าดูคือโลกาภิวัตน์ แต่น่าจะเรียกกันใหม่กว่าที่ผ่านไปแล้วว่า โลกาพิพาศ ให้มันพิพาศไปเสียเพราะความเจริญขนาดนี้ แต่ขอให้เรามีจิตใจเดินด้วยความปลอดภัย ในยุคใหม่ พ.ศ.๒๕๔๑ นี้ ท่านจะมีประโยชน์ในชีวิตของท่านอย่างมากหลาย อย่าให้ชีวิตเราเป็นหมันเสียเลย ชีวิตจะมีทรัพยากรชีวิตให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ มาร่วมความคิดกัน ลด ๕ ว่าง มาสร้าง ๕ ร่วม จะได้มาร่วมกันชีวิตท่านจะแจ่มใสต่อไป ท่านจะมีบริษัทหรือจะมีร้านค้าหรือธนาคารไม่มีความสำคัญเท่าไร อาตมาขอออกไต่เต็ลว่า นักธนาคาร ผู้บริหารกองมันจิ้งลัม ถ้าผู้บริหารไม่โกงไปรอด ขอท่านผู้มีปัญญาโปรดคิดในวันนี้ เดียวอีก ๒๔ นาฬิกาทั้งหมดความคิดที่เราผ่านพ้นวิปริตผิดธรรมดาออกไปเสียนอกกายาและอินทรีย์หน้าที่และ การงาน ชีวิตท่านจะไม่เป็นหมันจะไม่ไร้สาระ โปรดมีน้ำใจกันตั้งแต่บัดนี้ ที่อาตมากล่าวแล้ว ขาดน้ำตายแน่ ขาดน้ำสิ้นชีวิต ขาดคู่คิดชีวิตยังอยู่ เป็นคู่กัน ท่านจะมีเพื่อนคู่คิดมิตรคู่บ้าน ไม่พลาญสมบัติแต่ประการใด

นี่แหละลด ๕ ว่าง มาสร้าง ๕ ร่วม มารวมกันได้ใหม่ พวกนักบริหารโง่งงทุกราช นักบริหารไม่โง่งง ไม่มีโง่งง โลกาวัดพัฒนโลกเจริญแต่โง่งงกันสะบัด บริหารให้เศรษฐกิจคนรวยกลายเป็นคนจน แต่ท่านทั้งหลายที่มา วัดอัมพวันนี่ อาตมาจะช่วยบริหาร เดี่ยวจะสวดมนต์บริหารให้ท่านรวยมหาศาล อย่างต่ำก็คนละพันล้าน แล้วก็ให้รัฐบาลกู้ต่อไป โดยไทยช่วยไทย ไทยรักไทย เรากู้ไทย รักเมืองไทย ชูชาติไทย ทำนุบำรุงให้ รุ่งเรืองสมเป็นเมืองของไทย มารไม่มีบารมีไม่เกิดประเสริฐไม่ได้ มารคือตัวลองเขาลองเราดู หมดแล้วเงิน ทอง บ้านก็ไม่จะมีจะส่ง เพราะเงินเดือน ๖ หมื่น เขาให้ออกจากธนาคารออกจากบริษัท โทรศัพท์มาบอก หลวงพ่อหนูหมดทางแล้วรถก็เอาไปคืนแล้ว บ้านที่ส่งก็ต้องโดนยึดให้เขาไป กลับมาบ้าน หลวงพ่อคะหนู กลับไปแล้วหนูจะทำอะไร แม่หนูทำอะไร แม่หนูค้าขาย ช่วยแม่หนูค้าขาย เตี้ยก็ตายไปแล้ว น้องยังอยู่ ๒ คน ช่วยแม่เข้า บัดนี้กลับเชียงรายช่วยแม่ค้าขาย บอกหลวงพ่อกะหนูอายุเขา ไปทำงานเงินเดือนตั้ง ๖-๗ หมื่น แล้วอยู่บ้านสวยหรู แต่กลับไปช่วยแม่ยกแบกหามเหมือนเดิม หนูอายุเขา จำไว้เลยสร้างความคิดอย่า ไปอายุ อุดทนเข้าไว้ อันนี้เป็นเรื่องของกรรมะ แต่การขึ้นปีใหม่มันก็ไม่มีอะไรใหม่ มันก็เก่าอยู่เสมอ ไม่มีอะไรดีและเปลี่ยนแปลงภาวะเลย แต่เรามาศึกษาปฏิบัติชีวิตเป็นข้อคิด รณรงค์ความคิด มาร่วมมิตรกัน ด้วยคุณธรรม ชีวิตท่านจะแจ่มใสในอนาคตต่อไปอย่างแน่นอน โดยวิธีปฏิบัติของท่าน ทายก ทายิกา

ในวันนี้ถูกต้องทางครรลองของชีวิต มีการใช้หนี้สงฆ์ มีการอธิษฐานต่อพระรัตนตรัย ต่อ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ตลอดทั้งรุกขเจดีย์ ตลอดทั้งพระปัจเจกพุทธเจ้า ขอขมาลาโทษหมด และที่ใช้หนี้สงฆ์ เป็นความจริงของชีวิตแล้ว แต่เราตัวเองก็ไม่ใช้หนี้ตัวเองเลย ตัวเองก็เป็นหนี้ตัวเองอยู่ เหมือนกัน หนี้ที่ใช้ไม่หมดคือ หนี้บุญคุณพ่อแม่ หนี้บุญคุณครูบาอาจารย์ ไม่มีทางหมดแน่นอน เราจึงทำ พิธีก่อนขึ้นเปลี่ยน พ.ศ. เปลี่ยนศักราชใหม่ หรือ ค.ศ.ใหม่ก็ตาม ตามสากลนิยมที่เราทำนี้ ยุคเก่าก็คือ เดือนเมษายนเป็นเดือนหนึ่ง คือเดือนห้าเป็นเดือนหนึ่ง แต่สากลทั่วโลกเขาเอาวันที่ ๑ มกราคม เป็นเดือน ต้นไปตามคริสต์ศักราช ไปตามวาระโอกาสของโลกนิยม เราจึงได้ตามเขามาหลายสิบปีแล้ว แต่ก่อนนี้เราถือ เมษายนเดือนห้าเป็นเดือนหนึ่ง เวลาพระจะบวชก็เดือนห้าเดือนหนึ่ง เดือนห้า เดือนหก เดือนเจ็ด เดือนแปด เดือนเก้า เดือนสิบ ๖ เดือน แล้วก็ทำบุญครึ่งปี ทำบุญสารท ข้าวสารทแปลว่า แม่โพศรี แม่โพสพ แม่ณฑารา ให้ข้าวปลาอาหารเฟื่องฟูเจริญรุ่งเรือง ขอขมาลาโทษต่อพระแม่คงคา พระแม่ธรณี ที่เราได้ ปัสสาวะ อุจจาระ ลงแม่ธรณีและคงคา เป็นบาปเป็นกรรมทั้งนั้น ถ้าเรามาอธิษฐานได้นี้ท่านจะหมดเวร หมดกรรมแน่นอนที่สุด แล้วโยม พ.ท.วิง รอดเฉย ก็ได้นำครอบครัวขบวนการของวันที่เราจะหมดเวรหมด กรรมกันในวันนี้ ใช้หนี้สงฆ์

เมื่อสมัยก่อนนานมาแล้ว อาตมาเป็นเด็กนักเรียน ยายไปทำบุญที่วัดศรัทธาภิรมย์ ยายจะต้อง ให้เอาก่อนดินใส่ไปข้างละ ๒ ก้อน เราบอกยายใส่ไปทำไปหนักเปล่าๆ เอาเยอะไม่เป็นไปเอาไปก่อน ไม่เห็น มีใครเขาไปทำบุญเอาดินใส่ ไปถึงวัดแล้วจะบอก เราแทบแทบตาย บางทียายตามไม่ทันเราหนักมากก็เอาก่อนดินทิ้งเสียบ้าง พอไปถึงวัด ยายบอกว่าทำไมก่อนดินลดน้อยลงไป ยายไม่รู้เรื่องหรือผมทาบมันก็ กระฉอกออก ดินมันก็แตกหล่นไปบ้าง แท้จริงเราเอาทิ้งมันหนัก ไปถึงวัด ตรงนี้เป็นหลุมเป็นบ่อเทใส่ลงไป แล้วก็เอาไม้ทุบเกลี่ยให้เรียบ นี่เืองอยู่บ้านเดี่ยว โง่งงดีไม่มีบาป ไ้คนฉลาดมีบาปเลวร้าย ไม่ใช่หนักปราชญ์ นี่ยาย ยายทำอะไรไม่ได้ก็จะบ่นให้เราฟัง หลานเอ๊ย ยากแท้เราไม่เคยง่ายแท้เราเคยแล้ว เป็นบทที่เรา จะต้องจดจำ ยากแท้เพราะเราไม่เคย พอฝึกแล้วเหมือนเรามา นั่งกรรมฐานเคยแล้ว ง่ายแท้ เสียงหนอกก็ง่าย ยากแท้แต่ไม่เคย ไม่เคยฝึก พองหนอง ยุบหนอง หลวงพ่อคะ มาตั้งหลายเที่ยวแล้วไม่ได้เรื่องเลย พอง หนอง มันไม่หนอง มันยุบ ยุบยังไม่ทันหนอง มันพอง เลยฉันทก็เอาง่ายๆ พอง... ยุบ... พอง... ยุบ... มัก

ง่ายที่สุด มักได้ พวกปฏิบัตินี้มักง่าย เรียน ม.๑ ถึง ม.๖ ใช้เวลาตั้ง ๖ ปี มาแค่นี้ พอง... ยุบ... พอง... ยุบ ... เสียงหนอ ๆ มิ่งคำกูหรือ เสียงหนอ มิ่งคำกูน้อยไป ก็อยู่บ้านนี้มาไม่มีใครมาเหยียบจุมกเลยนะ ออกไปก็เลยตบเปรี๊ยะไปเลย ตบไปแล้วตำรวจจะมาจับ เดี่ยวๆ กลับมาเสียงหนอๆ โกรธหนอๆ ไม่ทันกินแล้ว ไปโรงพัก ก็ขอเจริญพรว่าเรามาฝึกความอดทนแล้วก็วิกฤตการณ์เช่นนี้ เกิดกุสิยุคโปรดได้ทำย้อนหลังไปถึงพ่อแม่เรา พ่อแม่เราทำอะไรโปรดทำตาม อย่างที่โยม พ.ท.วิง กล่าวแล้วถูกต้อง องค์กรนี้โดนมาแล้ว ยายก็บอกพอพระเทศน์แล้วหนุ่่งเฉยๆ พอพระเทศน์ ปากเท่ารูเข็ม มือเท่าใบตาล คือเปรตบ้าง หนุ่่งเอ๋ยมาสมัยก่อนเราเป็นเด็กไม่มีรองเท้า ต้องลุยโคลนมา ถึงศาลาต้องมีอ่างล้างเท้า ต้องล้างเท้าอยู่ที่ตีนศาลาก่อนแล้วค่อยขึ้น ต้องมีเช็ดเท้าด้วย เวลาเรากลับบ้านดินที่วัดเป็นโคลนมันก็ติดเท้าไปด้วย ยายบอกว่านี่บาป ต้องเอาดินไปใส่ที่วัดถึงจะหาย หรือตรุษสงกรานต์ก็ก่อพระเจดีย์ทราย ขนทรายเข้าวัด ตักทรายเข้าวัดถึงจะหาย ถึงจะพ้นหนี้สงฆ์ เดี่ยวนี้สบายมากไม่ต้องใช้เท้าเหยียบหรือ ลักชุดดินวัดไปขายเสียเลย ไม่บาปหรือ วัดครึ่งหนึ่ง กรรมกรครึ่งหนึ่ง สมภารอีกครึ่งหนึ่ง เอาดินไปขาย ส่วนมากจะอยู่ที่ไหน กรุงเทพฯ มีไหม กรุงเทพฯ ดีมากไม่เคยทำบาปเลย สาธุ ดีมาก แต่เอาที่วัดให้เขาเช่า สร้างตึกหมด ไปดูได้ในวัดไหนมีรายได้มีเรื่องเยอะ ทำไม่มีเรื่อง อันนี้ไม่ขอตอบ วัดนี้ไม่มีรายได้ ไม่มีบุญนียสถานอะไร แค่งเงินเดือนอาตมาเดือนละ ๔-๕ แสน ถ้าองค์กรไหนอยากจะเป็นสมภารมาเลย เราจะได้ลาไปขอนแก่น จะให้เป็นสมภารเดือนละ ๕ แสนใครจะเป็นไหม ไปหาพระมาจะให้เดือนละ ๕ แสน นี่ข้าว ๑๐ กระสอบหมดไปแล้ว นี่แหละเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น บางที่เราเอาของสงฆ์ไปก็เป็นบาปเหมือนกัน ยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนมาก พระเฝ้าที่บ้านนี้ หลวงตาอันท่านปลุกน้อยหน้าไว้เยอะที่โรงเรียนพระปริยัติธรรม มีน้อยหน้าเยอะแต่ก่อนเป็นป่า หลวงตาอันแกมาแล้วก็ถาก แล้วก็ปลุกน้อยหน้า ปลุกอยู่ในที่ดินของวัดเป็นที่ดินของสงฆ์ ถ้าหากจะอนุญาตสงฆ์ต้องอนุญาต แต่หลวงตาเฝ้าลักของหลวงตาอันเข้าบ้านไปทุกวัน มรณภาพที่ศาลาหลักโหนด แล้วก็เปเรต เดี่ยวนี้ก็ยังมีอยู่ แพทย์หญิงบุญเยี่ยม มานั่งปฏิบัติกรรมฐาน มาขอส่วนบุญเดี๋ยวนี้ยังอยู่ อำนาจโลกะ เอาของสงฆ์ไป แล้วก็เปเรตได้

ขอเจริญพรท่านทั้งหลายที่ถวายอาตมา อาตมาจะต้องดูของก่อน ถวายสงฆ์จะไม่นำไปใช้อะไรเลยนะ เป็นบาป ใช้หนี้สงฆ์นี้จะไม่นำไปใช้อะไรนะ ต้องไปใช้หนี้ให้สงฆ์มีประโยชน์ด้วยปัจจัย ๔ ถ้าบอกถวายส่วนตัวหลวงพ่อตามอัยยาศัย เดี่ยวไปสร้างขอนแก่น ไปสร้างที่โน่นที่นี้บ้าง ก็หมดไปแล้ว ๑๑ ล้านไม่ใช่ที่โยมถวายเป็นของสงฆ์นะ เป็นของส่วนตัว ก็ถามโยม พ.ท.วิง ได้ที่เราสวดธรรมจักรกันทุกวันที่ ๙ เป็นเวลา ๒ ปีเต็ม ถ้าเป็นตัวอาตมาหรือโยมมาร่วมถวายในหลวงให้หมด ถ้าบอกว่าถวายสงฆ์จะไม่แตะต้องถวายผ้าป่าจะไม่แตะต้อง ภิกษุสังฆัสสะ ไม่ใช่ส่วนตัวนะ เลยก็ไม่น่าเชื่อนะ ลัก ๒ ล้านก็เหลือกินเหลือใช้แล้ววัดบ้านนอกคอกนาอย่างนี้ เลย หม่อมเจ้าสุภทรดิศ ดิศกุล และหม่อมอรพิน ทราบเข้าก็นำมาให้ ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท และรองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางธรณี ตอนนั้นเป็น ผอ. รวมกับคณะมาทอดผ้าป่าได้อีก ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ได้โน่นนี่นั่นน้อยรวมแล้ว ๗ ล้าน ๕ แสน ถวายผ่านสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ถวายในหลวงเป็นทุนชัยพัฒนาต่อไป แล้วก็เราให้ไปนั้น

ในที่สุดหลวงก็ได้ถวายสังฆทานเป็นครั้งที่ ๑๔ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ มีข้าวสาร ๒๐ กระสอบ ที่ท่านทั้งหลายมารับประทานกันนี้ ข้าวสารในหลวงนะ ยังไม่หมดก็คงจะหมดวันนี้ เมื่อวันก่อนก็ ๑๐ กระสอบหมดไปแล้ว แต่ไม่หมดจริง ที่โยมมารับประทานไปนี้เดี๋ยวข้าวสุกมันจะกลับมา ข้าวสุกกลับมาเป็นข้าวสารอีก ไม่ได้หมายความว่าให้โยมมาถวายนะไม่ได้บอกบุญ ถ้าเป็นไปได้ก็ให้พิจารณาดู ปีใหม่ ๒๕๔๑ ขอให้งอกด้วยจิตใจ ท่านอย่าพูดเรื่องจนนะ ขอบิณฑบาตเสีย เป็นไปขายดีไหม ตั้งแต่เข้ายัง

ไม่มีใครมาซื้อ อย่ายพูดอย่างนั้น ถึงไม่มีคนซื้อเลย เทวดามี เป็นไงเมื่อเข้าตายเลยยังไม่ได้กินข้าวเลยจะ
เที่ยงแล้วหรือนี่ หยิบขายไม่หวัดไม่ไหว

ขอเจริญพรว่า ให้อโหสิกรรมก่อน แล้วก็ญาติโยม สามิภรรยาจะมีเจริญกรรมฐาน ถ้ามีคุณ
พ่อคุณแม่อยู่บ้านเดียวกัน ขอกราบลาท่านเสียก่อน มาบำเพ็ญศีล และบวชให้คุณพ่อคุณแม่ โยมผู้หญิง
บวชให้คุณพ่อคุณแม่ได้ แทนค่าข้าวบ่อน้ำนมแม่ได้ โดยปฏิบัติไตรสิกขา ๓ ถ้าเป็นพระนุ่งเหลืองห่ม
เหลืองไม่ปฏิบัติไตรสิกขา ๓ ศีล สมาธิ ปัญญา ไม่มีเหมือนไม่ได้บวช ไม่ได้ปฏิบัติศีล สมาธิ ปัญญา
ขนาดที่มานี้เดี๋ยวนี้เป็นอธิบดีหรือรองอธิบดีไปแล้ว อายุร่วม ๕๐ ปี แม่ผูกคอตายเขาไม่ทราบ ตอนแม่ผูก
คอตายเขายังคลานอยู่ เลยน้าเลี้ยงไว้ ผูกคอตายที่เตียงเขานอน จนเขามีอายุตั้ง ๔๐ เป็น ซี ๗ ตอนนั้นมา
นั่งกรรมฐาน ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๒ มานั่งกรรมฐาน ๗ วัน ได้ผลกลับไปฝัน แม่มาเข้าฝัน แม่ตอนที่ตายยังสาว
อายุประมาณ ๒๒ รูปร่างเข้าฝันเหมือนอายุ ๒๒ ไม่แก่ จำไว้ เป็นสภาพนั้น ลูกเอ๋ยแม่ตกรกเพ็งจะได้
ขึ้นจากนรกวันนี้ เขาให้อภัยวันโกนวันพระว่าลูกของเจ้าไปนั่งวิปัสสนากรรมฐาน ร้อนถึงจักรินทร์เทวราช
เทวทูตแห่งเก้าเวสสุวรรณ บอกหมดเวรหมดกรรมแล้ว ลูกเธอช่วยเธอได้ ก็ได้ขึ้นจากนรกมาเข้าฝันลูกสาว
แล้วก็บอกว่าลูกเอ๋ย แม่ที่อยู่นั่นคือน้ำ แม่ผูกคอตายเมื่อเธอยังคลานอยู่ ที่แม่ต้องผูกคอตายนั้น พ่อเจ้าไป
ชอบผู้หญิงที่บางกะปิ ตรอกนั้นตรอกนี้ บ้านเลขที่นั่นบอกหมด แล้วแม่ก็ไม่ได้ว้ออะไรกับพ่อเจ้าเพราะรับ
ราชการมาด้วยกัน แต่น้ำเจ้าชักปืนไล่ยิง เพราะบ้านที่อยู่นี้เป็นบ้านน้ำ น้ำประสาธไม่ค่อยดี ไม่ได้เรียน
หนังสืออะไร แล้วแม่ก็ผูกคอตายตกรก ทำบุญไม่ได้กินเลย ต้องไปกินนอนตามกองขยะ ไม่มีอะไรกิน
ขอฝากญาติโยมกรรมฐานไว้ด้วยเป็นญาติ เป็นพ่อแม่ เป็นลูกก็ตาม ถ้าฆ่าตัวตายไม่ต้องทำบุญหรือไม่ได้รับ
ต้องเจริญกรรมฐานเป็นที่สูงสุดในพระพุทธศาสนา แล้วก็บอกว่าลูกเอ๋ยโปรดไปใช้หนี้เพื่อนแม่หน่อย อยู่
ตรอกนั้น ชื่อไหน ตอนแม่ก่อนจะผูกคอตายไปยืมเงินเขามา ๔๐๐ บาท แล้วก็ซื้ออะไรไม่ทราบเพราะน้ำไม่ให้
เพราะอยู่กับน้ำ เงินก็ยังไม่ได้ใช้แล้วแม่ก็มาผูกคอตาย ไม่ได้เสียใจโดยที่ไม่ได้ถูกกับพ่อเจ้าหรือ เสียใจน้ำ
ไล่พี่เขยออกจากบ้าน เลยเขาก็ไปไม่กลับมาบ้านอีก แม่เสียใจตรงนี้ ก็ผูกคอตายตรงที่เตียงเขานอนนั้น จำ
ไว้ถ้าผูกคอตาย ฆ่าตัวตาย ตอนอายุเท่าไร การฝันรูปร่างจะต้องเหมือนวันนั้น ไม่แก่ แต่ลูกนี้อายุ ๕๐
แล้ว แต่แม่ที่มาเข้าฝันยังสาวกว่าลูก ตรงกับรูปที่อยู่ข้างฝา แล้วแม่ก็ฝากเพชรฝากสร้อยไว้กับน้ำ เขาให้เจ้า
หรือยัง ในฝันบอกยังไม่ได้ให้ แล้วก็อย่าลืมหาเงินไปให้ที่แม่ยืมเขามา แม่ขึ้นจากนรกได้เพราะเจ้ามานั่ง
กรรมฐานที่วัดอัมพวัน ๒ ครั้ง ฝันจักวัดอัมพวันด้วยนะ แต่คนไม่ค่อยรู้จักวัดอัมพวัน ในที่สุดตื่นขึ้นมาตี ๔
แม่ไม่ใช่แม่หนูใช่ไหม แล้วพ่อไปไหนละ พ่อตายไปนานแล้วตั้งแต่เอ็งยังไม่เกิด เอ๊ะพูดได้ยังไง น้ำคนนี้
เบลอลๆ เป็นโรคประสาท ยังเคยมาที่วัด บอกว่าสร้อยทองยังอยู่ ที่แม่ยังไม่ให้เจ้าเพราะเจ้ายังไม่แต่งงาน
เพราะบ้าน ๒ หลังนี้แม่ต้องยกให้เจ้าอยู่แล้ว แม่ไม่ได้แต่งงาน พ่อแม่ก็ยกสมบัติให้เพราะไม่ได้เรียนอะไร ก็
ให้เฉพาะแม่เจ้าเรียนมาจนจบปริญญาโท นี่แหละท่านสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลาย แล้วก็มาเล่าให้อาตมาฟัง
ที่แรกโทรศัพท์มา แล้วก็ไปหาเพื่อนของแม่ที่ยืมเงินมา ๔๐๐ บาท เพื่อนก็บอกว่าไม่ต้องเอามาให้ ตอนงาน
ศพแม่เจ้าที่ตั้งวัดโสธรนัส แม่ไปบูชาแล้วอโหสิกรรมแล้ว ไม่เอาคืน ลูกไม่ต้องเอามาให้ แล้วเขาก็เลื่อนขึ้น
เป็น ซี ๘ เป็นรองอธิบดีต่อไป

และการปฏิบัติกรรมฐานนี้ เป็นการแก้ปัญหาชีวิตได้อย่างดีที่สุด ก็จะใกล้เวลาที่จะได้เจริญพระ
พุทธมณฑลกันแล้ว เพื่อให้ท่านได้เป็นสิริมงคลมีขวัญ ก็จะขอให้ซื้อคิดในวันขึ้นปีใหม่สักเล็กน้อยตามที่
อาตมาได้จัดไว้ ในวันคล้ายวันขึ้นปีใหม่ก็ดี ไม่มีอะไรดีเท่าไรนัก ที่ว่าจะเกิดวิฤตการณ์ภัยแล้ง เกิด
แผ่นดินไหว คนจะตายเป็นจำนวนมาก ถูกต้องตามหนังสือพิมพ์ เครื่องบินก็จะตก อุบัติเหตุก็จะเกิดขึ้น

ตามที่เขากำหนดตายหักไว้ แต่โดยวิธีปฏิบัติแล้วไม่ได้เป็นเช่นนี้ ฟังให้ดีเกิดกุศลจะบรรเทาพ้น คนจะตายกันเป็นจำนวนมากร้อยละ ๘๐ ตายทุกประเทศ ขั้วโลกเหนือก็จะละลายเป็นน้ำท่วม ถูกต้อง โดยวิธีปฏิบัติแล้วมิได้เป็นอย่างนั้นเสมอไป ถ้าเราวมพลังกันสวดมนต์ไหว้พระ หลบเข้าร่วมพิธีร่วมไทร เจริญสมาธิภาวนา รับรองท่านไปรอดทุกราย แล้วรับรองว่าท่านจะไม่จน

ขอให้ญาติพี่น้องทุกคน สวดมนต์พาหุงมหากา แผ่เมตตา แล้วเจริญกรรมฐาน รับรองชายดีบชายดีแน่นอน ตรงนี้เป็นจุดแก้ แต่ท่านทั้งหลายไม่ได้สนใจกรรมฐาน ไม่สนใจสวดมนต์ไหว้พระ สวดมนต์เป็นกิจ อธิฐานจิตเป็นประจำ โอโหสิกรรมก่อนแล้วค่อยแผ่เมตตา ท่านจะได้ผลสมความปรารถนา เช่นยกตัวอย่าง ฝรั่งเศสอยู่ลอนดอนและสวิตเซอร์แลนด์ บัดนี้ชายดีบชายดี บางที่ร้านค้าด้วยกันที่อยู่ในตลาดนี้ร้านขายไม่ได้เลย ร้านนี้ก็ขายไม่ได้ ร้านนั้นขายได้ดี ก็เป็นเพราะอะไร เป็นเพราะเหตุนี้ ต้องแก้ตรงนี้ หมั่นสวดมนต์ไหว้พระ ขอพรเทพเจ้า ขอพรพระรัตนตรัย ขอพรบิดามารดา อย่าให้มีอันตรายเลย คือ

๑. กิเลสอันตราย อันตรายเกิดจากกิเลส โลก โกรธ หลง เป็นอันตราย
๒. วิปាកอันตราย อันตรายจากวิบากกรรมเมื่อชาติก่อนที่ทำได้ เกิดอันตรายในชาตินี้แน่
๓. กัมมันตราย อันตรายจากกรรมที่ทำชั่ว กรรมที่ทำชั่วเป็นอันตรายในปัจจุบันนี้
๔. ภูฏันอันตราย อันตรายจากภูฏินี่ผิด จะเป็นอันตรายในปัจจุบันนี้
๕. อริยุปวาทอันตราย อันตรายเกิดจากจ้วงจาบพระอริยเจ้า บิดามารดา ครูบาอาจารย์ ผู้มีบุญคุณ จะเกิดอันตรายทันที

ถ้าเราเว้น ๕ ประการนี้แล้ว จะไม่มีอันตรายเลย ถ้าคิดไม่ดีกับแม่ท่านจะแย่งไปนะ โอแม่เราไม่ดีเลย เท่านั้นะเจ็งเลย อริยุปวาทอันตราย เกิดอันตรายในปัจจุบันนี้แน่นอน ไม่ต้องไปเอาในชาติหน้ายกตัวอย่างให้เห็น วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี มาอบรมที่นี่แล้วก็เล่นกองที่หน้าโรงเรียน กินเหล้ากัน ต่อยปากครูพันทัก ๒ ซี ครูก็โอโหสิกรรม ครูไม่โกรธเพราะเขาเมา อาตมาก็บอกหนูเจ้าจะเป็นอันตรายนะเพราะต่อยครู ผมเมาครับ โอโหสิกรรมกับครูชิว บอกไม่โอโหสิกรรม พอ ๗ วันเท่านั้น อาตมาก็เตรียมผ้าไตรและเงินอีก ๓ พันบาท เตรียมไปเผาศพที่วัดเชิงท่า จ.ลพบุรีนี้ ขับรถมอเตอร์ไซด์ที่ท่าวิ่ง รถลื่นล้อเลี้ยวออกมาชนตายคาที่เลย จ้วงจาบผู้มีบุญคุณ เป็นอันตรายเห็นทันตา ขออย่าให้มีอันตราย ๕ ประการนี้

กิเลสอันตราย โลก โกรธ หลง เป็นอันตรายปัจจุบันนี้ แล้วเราก็กำหนดจิต โลก ก็กำหนดเสีย กำหนดที่สิ้นปี โทสะเกิดก็กำหนดโกรธหนอ ท่านจะไม่มีอันตรายในปัจจุบันนี้ โมหะไม่ได้มองหน้าใครเลย ท่านจะเป็นอันตรายนะ ไม่เคารพผู้ใหญ่ ไม่เคารพผู้บังคับบัญชา ไม่เคารพพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ เป็นอันตรายได้

วิปាកอันตราย วิบากกรรมเมื่อชาติก่อนเป็นอันตรายทันที ถ้าไม่แก้ด้วยกรรมฐาน

กัมมันตราย กรรมเกิดจากการกระทำชั่วของตัวเอง

ภูฏันอันตราย เกิดภูฏินี่ผิด

อริยุปวาทอันตราย จ้วงจาบผู้ทรงศีลทรงธรรม ผู้มีบุญกุศล เกียงพ่อเถียงแม่ พ่อแม่เป็นอริยเจ้า เป็นอรหันต์ของลูก คิดว่าแม่เราไม่ดีเท่านั้นเจ็งเลย เช่น อย่าไปเข้าข้างแม่นะ คิดว่าพ่อเราไม่ดี แล้วก็เกลียดพ่อตามแม่ ไม่พูดกับพ่อ ตัวเองในไม่ช้าถูกรถชนเป็นอัมพาตจนบัดนี้

ขอให้ข้อคิดไว้ในปีใหม่นี้ อีกไม่กี่ชั่วโมงแล้วก็จะหมด พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่เราเรียกว่าสิ้นปีเก่า ซึ่งปีนี้ตรงกับวันพุธที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐ แล้วก็อีกไม่กี่นาทีก็จะถึง ๒๔ นาฬิกาเป็นวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๑ ประเทศไทยกำหนดเอาที่ ๑ เมษายน เป็นวันขึ้นปีใหม่มาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๓๒ และมา

เปลี่ยนมาเป็นวันที่ ๑ มกราคม ตามแบบสากลตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๘๔ จนถึงปัจจุบันทุกวันนี้ เมื่อถึงวันขึ้นปีใหม่ในแต่ละปีโดยแต่ละทุกคนก็มีความหวัง โดยหวังว่าชีวิตในปีเก่าคงจะดีกว่าปีใหม่ จึงนิยมทำบุญในเทศกาลวันขึ้นปีใหม่บ้าง บำเพ็ญกุศล เจริญพระกรรมฐาน สวดมนต์ไหว้พระบ้าง ก็เป็นการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ซึ่งการทำบุญส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่นั้นมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อการฉลองชีวิตของตนเอง ที่รอดพ้นความตายในปีเก่ามาได้แล้ว และเป็นการต้อนรับชีวิตใหม่ในปีใหม่

๒. เพื่อเป็นการฉลองความสำเร็จแห่งกิจการงานต่างๆ ที่ดำเนินงานมาได้ราบรื่นเรียบร้อย ผ่านอุปสรรคต่างๆ มาได้ และเป็นการสร้างบุญใหม่ สำหรับชีวิตและกิจการใหม่

๓. เพื่อเป็นการอุทิศส่วนกุศล แสดงความกตัญญูทวดที่ต่อบรรพบุรุษ และอุทิศให้สงฆ์ ใช้หนี้สงฆ์เป็นต้น

๔. เพื่อเป็นการรักษาประเพณีอันดีงามให้คงอยู่ และเจริญยั่งยืนสืบไป

๕. เพื่อเป็นการร่วมสังสรรค์ในหมู่บรรดาญาติสนิทมิตรสหาย จะเป็นเพื่อนบ้านก็ได้ทำบุญร่วมกัน บำเพ็ญกุศลร่วมกัน บางท่านก็สนุกสนานร่วมกัน เป็นการสร้างความสามัคคี

ความจริงปีเก่า และปีใหม่ ก็เป็นเพียงการสมมติ เพื่อให้มีสติจะได้ไม่ประมาทในชีวิต ซึ่งปี พ.ศ.๒๕๕๐ ที่จะกลายเป็นปีเก่าในอีกไม่กี่นาทีข้างหน้า ครั้งหนึ่งเราเคยสมมติว่าเป็นปีใหม่ เราเคยมีความดีใจ และความหวัง และหลายคนคงจะไม่สมหวังในสิ่งที่หวังในปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านไปแล้ว เมื่อไม่สมหวังในปี ๒๕๕๐ ก็เลยฝากความหวังไว้กับปีใหม่ที่จะมาถึง คิดและจะทำอย่างนี้ไปแล้วปีแล้ว จัดว่าเป็นคนที่ประมาท

มีคำอยู่คำหนึ่ง คือคำว่า เจริญวัย ซึ่งตามความเข้าใจของคนทั่วไปหมายถึง วัยเจริญขึ้นโดยมุ่งทางความพัฒนาทางด้านร่างกาย แต่ความจริงแล้ว คำว่าวัย เป็นภาษาบาลี แปลว่า เลื่อมไป เจริญวัย จึงหมายถึงว่า ความเลื่อมเจริญ ความเลื่อมเพิ่มขึ้น ซึ่งปีใหม่นั้นก็เกี่ยวข้องกับวัยหรืออายุของคนเรา เพราะทำให้คนเรามีอายุหรือวัยเพิ่มขึ้นตามปีที่เปลี่ยนไป

ชีวิตของคนแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะต้น ระยะกลาง และระยะสุดท้าย

๑. ระยะต้นของชีวิต เรียกว่า ปฐมวัย นับตั้งแต่เกิดจนถึงอายุ ๒๕ ปี

๒. ระยะกลางของชีวิต เรียกว่า มัชฌิมวัย นับตั้งแต่อายุ ๒๖ ถึง ๕๐ ปี

๓. ระยะสุดท้ายของชีวิต เรียกว่า ปัจฉิมวัย นับตั้งแต่ ๕๑ ปีขึ้นไป

นักปราชญ์ท่านสอนคนเราให้พยายามสร้างประโยชน์ตามวัยทั้ง ๓ ดังต่อไปนี้

๑. ปฐมวัย ให้รับแรงศึกษาหาความรู้ใส่ตัว บอกให้ลูกเรียนหนังสือ วัยปฐมนี้สำคัญมาก

๒. มัชฌิมวัย ให้เร่งก่อสร้างตัว และสร้างฐานะเป็นหลักฐาน

๓. ปัจฉิมวัย ให้เร่งสร้างคุณงามความดี คือทำบุญไว้ เพื่อเป็นเสบียงเครื่องเดินทางต่อไปของตน และเป็นตัวอย่างแก่นุชนคนรุ่นหลัง

ผู้ที่ไม่ได้สร้างประโยชน์ตามวัย ย่อมเสียใจและเสียดายเมื่อผ่านพ้นวัยนั้นๆ แล้ว เช่น เป็นเด็กไม่สนใจการศึกษาเล่าเรียน เมื่อโตขึ้นไม่มีวิชาความรู้เป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตแล้ว ยามที่มีกำลังไม่รีบเร่งสร้างฐานะ เมื่อหมดกำลังแล้วย่อมเป็นคนอนาถ คือไม่มีที่พึ่ง ถึงวัยใกล้ตายควรรีบเร่งทำบุญ แต่กลับมาประมาทหมัวเมาในเรื่องอื่นเสีย จะต้องโศกเศร้าสังสารตัวเองเมื่อจะสิ้นชีวิต

ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เราจะเรียกว่าปีเก่า ก็กำลังจะผ่านพ้นไปแล้ว ก่อนจะถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่เราจะเรียกว่าปีใหม่นั้น ขอท่านสาธุชนทั้งหลายลองมาพิจารณาตัวเองว่าปีที่ผ่านมา ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันบ้าง โดยเฉพาะให้พิจารณาตัวเองว่าได้เป็นมนุษย์จำพวกไหน ๕ จำพวก ที่อาตมาได้กล่าวมาแล้วหลายครั้ง

๑. มนุสสุเปโต ได้แก่ มนุษย์เปเรต หมายถึง คนที่มีร่างกายพิกลพิการมีอาการไม่ครบ ๓๒ ต้องขอทานเลี้ยงชีวิต เป็นอยู่ลำบากและอด ๆ อดยาก ๆ ซึ่งคล้ายกับลักษณะและความ เป็นอยู่ของเปเรต
๒. มนุสสุตริจฉาโน ได้แก่ มนุษย์ตริจฉาน หมายถึง คนที่มีร่างกายสมประกอบ มีอาการ ครบ ๓๒ มีกำลังเรี่ยวแรง สติปัญญา แต่ไม่ทำงานเลี้ยงชีพเอง คอยแต่อาศัยผู้อื่นกิน ไปวัน ๆ มีพฤติกรรมเหมือนสัตว์เลี้ยง
๓. มนุสสุเนรยโก ได้แก่ มนุษย์สัตว์นรก หมายถึง คนที่มีความประพฤติน่าช้ำกระทำการ ทารุณเบียดเบียนฆ่าฟันผู้อื่น หากินโดยโจรกรรม น้อสงฆ์ บังคาสน์ น้อราชฎร์ บังหลวง ประกอบอาชีพไม่สุจริต จนในที่สุดต้องติดคุกติดตะรางเหมือนสัตว์นรก
๔. มนุสสุภูโต ได้แก่ มนุษย์แท้ หมายถึง คนที่มีความประพฤติดีงาม รักษาศีล ๕ โดย เครื่องครัด ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนและคนอื่น
๕. มนุสสุเทโว ได้แก่ มนุษย์เทวดา หมายถึง คนที่มีความประพฤติดีเยี่ยม มีหิริ คือความ ละอายต่อบาป โอตตัมปะ คือความเกรงกลัวต่อบาป ทั้งมีนัยยะบำเพ็ญทาน รักษาศีล และเจริญภาวนาประพฤติตนดีเลิศคล้ายเทวดา

เมื่อได้พิจารณาตัวเองในรอบปีที่ผ่านมาว่าตนเองเป็นมนุษย์จำพวกไหน ถ้าเป็นจำพวกที่ไม่ดีก็ พยายามเร่งสร้างคุณงามความดี ให้สมกับที่ได้ชื่อว่าเป็นมนุษย์ ซึ่งแปลว่าผู้มีใจสูง คือ สูงด้วยคุณธรรม แต่ หลายคนอาจจะนึกน้อยใจว่าในรอบปีที่ผ่านมาตนเองได้พยายามทำแต่ความดี แต่ทำไมจึงไม่ได้รับผลแห่ง ความดี ที่จนก็ยังคงอยู่เหมือนเดิม ชีวิตไม่มีอะไรดีขึ้นถึงกับบางคนต้องพูดว่า “ทำดีได้ดี มีที่ไหน ทำชั่วได้ ดี มีถมไป” การทำดีที่จะให้ได้รับผลของความดีตอบแทนนั้น ต้องประกอบด้วยเหตุ ๔ ประการ คือ

๑. ทำดีให้ถูกเวลา
๒. ทำดีให้ถูกสถานที่
๓. ทำดีให้ถูกบุคคล
๔. ทำดีให้ติดต่อกันเสมอต้นเสมอปลาย

คนที่ทำดีแล้วไม่ได้ดีนั้น ส่วนมากทำกันผิดหลัก เพราะทำดีไม่ถูกเวลาบ้าง ทำดีไม่ถูกสถานที่บ้าง ทำดีไม่ถูกบุคคลบ้าง และทำดีไม่ติดต่อกัน เมื่อไม่ได้รับผลของความดีสมความมุ่งหมาย จึงเสียใจน้อยใจ ถึงกับบ่นตาม ๆ กันว่า “ทำดีแล้วไม่ได้ดี” ก็ขอให้พิจารณาถึงการกระทำของตนเองก่อนว่าที่ตนทำดีแล้วนั้น ถูกต้องตามหลักการทำความดี ๔ ประการหรือไม่

ไม่ว่าท่านจะอยู่ในวัยไหน เป็นมนุษย์จำพวกไหน ได้ทำดีแล้วหรือยังก็ตาม ข้อคิดที่อยากจะฝาก ไว้เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๔๑ นี้ เป็นข้อคิดอันดับสุดท้ายก็คือ ข้อที่บุคคลควรพิจารณาอยู่เสมอ พิจารณา อยู่บ่อย ๆ เพื่อทำให้ยอมรับความจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติที่ภาษาพระท่านเรียกว่า อภินนฺปิจจเวกขณะ มี ๕ คือ

๑. ควรพิจารณาทุก ๆ วันว่า เรามีความแก่เป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความแก่ไปได้

๒. ควรพิจารณาทุก ๆ วันว่า เรามีความเจ็บเป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความเจ็บไปได้
๓. ควรพิจารณาทุก ๆ วันว่า เรามีความตายเป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความตายไปได้
๔. ควรพิจารณาทุก ๆ วันว่า เราจะต้องพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งสิ้น
๕. ควรพิจารณาทุก ๆ วันว่า เรามีกรรมเป็นของตนเอง เราทำดีก็จะได้ดี ทำชั่วก็จะได้ชั่ว

คนเรานั้นโดยมากอายุไม่ถึง ๑๐๐ ปี เมื่อเกิดมาแล้วก็ต้องแก่ เจ็บ และตาย เป็นวัฏจักรอยู่อย่างนี้ ตราบใดที่ยังมีกิเลส ก็ต้องมีกรรม คือการกระทำ และมีวิบาก คือผลของการกระทำ ตราบนั้นคนเรายังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่อย่างนี้ และเมื่อเกิดมาแล้วสิ่งที่เราต้องพิจารณาก็คือ ความแก่ ความเจ็บ และความตาย โดยเฉพาะเรื่องของความแก่ เปลี่ยน พ.ศ.ใหม่ที เราก็แก่ไปอีกปี นึก ๆ ดู ๑ ปี มี ๓๖๕ วัน นั้นช่างรวดเร็วเหมือนกับกาลเวลามันติดปีกจรวดบิน บางที่ยังไม่ได้ทันทำอะไรเลย ก็หมดไปแล้ว อีก ๑ ปี เราก็แก่หรืออายุมากขึ้นอีก ๑ ปี ผู้ที่อยู่ในปัจฉิมวัย คืออายุเลข ๕ ไปแล้ว จะรู้ถึงเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงมีคำถามที่ถามกันเล่น ๆ ว่า “อะไรเอ่ย? เรายังหนี มันยิ่งตาม” คำตอบก็คือความแก่ เพราะความแก่นั้นไม่มีใครต้องการหลายคนจึงพยายามวิ่งหนี แต่จะหนีอย่างไร ก็ไม่มีทางหนีพ้นแต่อาจชะลอได้ คือ ชะลอไม่ให้แก่เร็วหรือแก่เกินวัย เช่น เมื่อมีรอยตีนกาเกิดขึ้นบนใบหน้าเมื่อเวลายิ้มก็หาเครื่องสำอาง หรือเครื่องประเทืองผิวมาทาตรงบริเวณที่เกิดรอยตีนกาจะไม่ปรากฏชัด คนสมัยก่อนท่านสอนไว้ดีมากในเรื่องของการชะลอความแก่ โดยการเป็นคนร่าเริง ยิ้มแย้มอยู่เสมอ ถึงกับมีคำพูดว่า “ยิ้มวันละนิดจิตแจ่มใส” คนที่ร่าเริง ยิ้มแย้มอยู่เสมอ นั้น จะดูเป็นคนที่อ่อนกว่าวัย หน้าไม่ทรยศเจ้าของ ตรงกันข้ามกับคนที่เคร่งเครียด หน้าบึ้ง จะดูเป็นคนที่แก่เกินวัย หน้าทรยศเจ้าของ และมีคำถามที่ถามกันว่า “อะไรเอ่ย ? เรายังตามมันยิ่งหนี” คำตอบก็คือ ความหนุ่ม ความสาว เพราะความเป็นหนุ่มเป็นสาวนั้น ใคร ๆ ก็ปรารถนา แต่ความหนุ่ม ความสาวนั้นเรายังตาม มันก็ยิ่งหนี เราไปตามกาลเวลา เพราะฉะนั้นจึงฝากไว้เป็นข้อคิดคือ ควรพิจารณาถึงความเป็นจริงว่า คนเรานั้นมีความแก่ ความเจ็บ และความตายเป็นธรรมดา ไม่มีใครสามารถพ้นไปได้ คนเราจะต้องพลัดพรากจากของที่เรารัก ไม่วันใดก็วันหนึ่ง และคนเรานั้นมีกรรมเป็นของตนเอง ทำดีย่อมได้ดี ทำชั่วย่อมได้ชั่ว

ก็ให้ท่านสาธุชนพุทธบริษัททั้งหลาย โปรดได้ตั้งใจที่จะฟังพระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์ จะได้ประกาศอนุโมทนา ร้อนถึงจตุมหาราชา ตลอดทั้งสมเด็จพระบรมบพิตรมหาสมภารเจ้า มหาบุรุษกษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย ๕๗ พระองค์ ถึงรัตนโกสินทร์ ขอท่านทั้งหลายตลอดบรรพบุรุษ ที่ล่วงลับไปแล้วผู้สัมปรายภพ ขอท่านจงบำเพ็ญกุศลฟังพระสงฆ์สวดพระธัมมจักรกับปวัตตสูตร ให้จบ แล้วได้ฤกษ์งามยามดี สวดมนต์ไหว้พระ ท่านจะได้ฤกษ์ดียามดีต่อไป และสร้างความดีหลบหนีความชั่ว สร้างตัวให้ดี หลบเข้าสมาธิ สมาธิเป็นร่มใหญ่ ภายในย่อมร่มเย็น ตลอดปี พ.ศ.๒๕๕๑ อย่าถือโทษที่เขาทำนายทายทักว่า บ้านเมืองจะไม่รอด เราถือว่าเราต้องไปรอดทุกคน เราต้องรวยทุกคน เราต้องดีทุกคน คิดอย่างนี้ตลอดทุกวัน รับรองว่าครอบครัวจะมีแต่ความสุขความเจริญ

ลด ๕ ว่าง คือ อย่าให้สมองว่าง อย่าให้ความคิดว่าง อย่าให้เวลาว่าง อย่าให้ทรัพยากรว่าง อย่าให้การงานว่าง รับผิดชอบงานทันที

สร้าง ๕ ร่วม ร่วมคิด ร่วมลงทุนกัน ร่วมผลิต ร่วมขาย และร่วมกันรักษาความดี

ปี ๒๕๔๑ ท่านจะอยู่เย็นเป็นสุข ลด ๕ ว่าง มาสร้าง ๕ ร่วม รวมกันให้ได้อย่าแตกความสามัคคี ช่วยชาติ ช่วยพระศาสนา ช่วยเด็ก ช่วยพระมหากษัตริย์ ชื่อสัตย์สุจริต ขยัน ประหยัดให้มัน หันหลังให้อบาย

ด้วยอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย อำนาจบุญกุศลทั้งหลายที่เรามาบำเพ็ญกุศล มีการใช้หนี้สงฆ์ ทอดผ้าป่า ทอดสังฆทาน การอุทิศ จตุปัจจัยถวายสงฆ์ ขอทักษิณาทานจงเป็นไปด้วยดีมีปัญญา อุทิศให้แก่ปู่ย่าตายาย ทุกท่านที่ได้ล่วงลับไปแล้วจงมารับทราบอนุโมทนา มาให้พรญาติโยมลูกหลานได้อยู่เย็นเป็นสุขตลอดกาลปวงสานโดยทั่วหน้ากัน ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย บุญกุศลที่ตั้งใจทุกประการ จงเป็นพลปัจจัยดลบันดาลให้ท่านทั้งหลายโดยทั่วหน้ากัน จงประสบแต่ความสุขสันต์นิรันดร ขอเจริญจตุพรชัย ๔ ประการ มีอายุขอให้ยืนนาน วัฒนโณผิวพรรณผ่องใส สุขขใจให้สุขภาพกายพลานามัยทุกท่านโปรดได้ใจดี โรคภัยไข้เจ็บมีก็โปรดหาย สิ่งทั้งหลายที่คิดไว้ ณ บัดนี้ และจะคิดต่อไปในโอกาสหน้าจงเป็นพลังงานให้เกิดความสำเร็จเผด็จผล สมเจตน์จำนงความมุ่งมาดปรารถนาด้วยการทุก ๆ ท่าน ณ โอกาสบัดนี้เทอญ.